

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/159/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121011620
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2121011620.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci odsúdeného M. Z., nar. XX.X.XXXX, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 16.9.2021 č.k. 8PP/120/2021-25, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.12.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného M. Z., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 16.9.2021 č. k. 8PP/120/2021-25 rozhodol o žiadosti odsúdeného M. Z. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody takto: Podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného zákona a § 415 ods. 1 Trestného poriadku súd návrh odsúdeného: M. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený: rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 19.02.2021, sp. zn. 5T/89/2020, zamietla.
2. Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.
3. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
 - a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
 - b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.
4. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smerujú voči výroku, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný.
5. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.
6. Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia citovaného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Vykonaným dokazovaním dospel súd k záveru, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podanie si žiadosti o podmiennečné prepustenie, no nespĺnil prvú ani druhú materiálnu podmienku, teda že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu.
7. Prvostupňový súd uviedol, že pri rozhodovaní o splnení prvej materiálnej podmienky, t. j. preukázanie polepšenia správaním vo výkone trestu a plnením svojich povinností, ide o to rozlíšiť, kedy správanie odsúdeného a plnenie jeho povinností vo výkone trestu odňatia slobody sú prejavom len vonkajšej adaptácie odsúdeného na prostredie ústavu na výkon trestu a kedy ide o známky skutočných

zmien osobnosti odsúdeného odôvodňujúce nádej, že i v budúcnosti povedie riadny život. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody. U odsúdeného nemožno jednoznačne hovoriť o splnení prvej materiálnej podmienky. Na základe záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS dospel súd k záveru, že odsúdený svojím správaním vo výkone trestu nepreukázal žiadne výrazné polepšenie, nakoľko jeho správanie a vystupovanie je „iba“ priemerné, vyskytli sa u neho dva nedostatky - jedenkrát porušenie ústavného poriadku, jedenkrát porušenie povinnosti plniť pokyny a príkazy príslušníkov ZVJS. Počas doterajšieho výkonu trestu nebol ani raz disciplinárne odmenený, čo svedčí skôr o tom, že sa postupne iba formálnym spôsobom prispôbil režimu výkonu trestu odňatia slobody, no nepreukázal takú mieru polepšenia, kedy by bolo možné jednoznačne konštatovať, že bude viesť na slobode riadny život v súlade s morálnymi a etickými pravidlami spoločnosti. O polepšení sa možno hovoriť najmä vtedy, keď odsúdený jednak dodržiava ústavný poriadok bez konštatovaných porušení, a zároveň sa sám iniciatívne správa tak, že z jeho správania je možné odvodiť jeho záujem preukázať polepšenie sa, napr. aj formou disciplinárnych odmien. U odsúdeného uvedené splnené nebolo, nakoľko ako už bolo uvedené, v jeho správaní boli konštatované nedostatky a neboli mu udelené žiadne disciplinárne odmeny. Dokonca aj záver hodnotenia riaditeľa je taký, že odsúdeného neodporúča podmiennečne prepustiť.

8. Vo vzťahu k splneniu podmienky dôvodného očakávania vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu, prvostupňový súd uviedol, že pretože nedošlo k polepšeniu odsúdeného, nemohlo dôjsť ani k splneniu druhej materiálnej podmienky. Súd v tomto smere poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 01.06.2021, sp. zn. 3Tos/60/2021, podľa ktorého „ak súd nezistí „polepšenie sa“ odsúdeného, nemôže ani dospieť k záveru, že by odsúdený po podmiennečnom prepustení viedol riadny život.“ Súd pre úplnosť uvádza, že s poukazom na trestnú minulosť odsúdeného a jeho 5 záznamov v registri trestov, má odsúdený tendenciu opakovane páchať trestnú činnosť a ani predchádzajúce odsúdenia nepôsobili na odsúdeného dostatočne výchovne a preventívne tak, aby odsúdeného odradili od páchania ďalšej trestnej činnosti. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že odsúdený je vo výkone trestu po prvý krát a vykonáva trest odňatia slobody v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Súd má za to, že v súčasnosti náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Súd po zohľadnení všetkých relevantných okolností dospel k záveru, že od odsúdeného nemožno očakávať, že v prípade prepustenia bude v budúcnosti viesť riadny život.

9. Rovnako ako prvostupňový súd, aj sťažnostný súd je názoru, že všetky skutočnosti uvedené v predchádzajúcich dvoch odsekoch neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Uvedené zistenia, ktoré bral prvostupňový súd do úvahy pri svojom rozhodnutí, sú zistené správne a sú tými relevantnými skutočnosťami, ktoré bolo potrebné zvážiť a vyhodnotiť v súvislosti so skúmaním splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie odsúdeného. Prvostupňový súd odôvodnil svoje rozhodnutie komplexne, poukazujúc na všetky relevantné skutočnosti, ktoré je potrebné zhodnotiť pri skúmaní prognózy správania sa odsúdeného do budúcnosti. Vzhľadom na to, že napadnuté uznesenie je odôvodnené obsahovo vyčerpávajúcim spôsobom a zároveň vecne správne, sťažnostný súd naň poukazuje, bez potreby jeho opakovania.

10. Sťažnostný súd upozorňuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol odsúdený automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti. V tomto prípade je potrebné zdôrazniť, že správanie odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nebolo na tej úrovni, v takej kvalite, ktorá by svedčila polepšeniu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 66 ods. 1 Trestného zákona. Nesplnenie čo i len jednej z troch zákonných podmienok, má za následok zamietnutie žiadosti o podmiennečné prepustenie.

11. Pokiaľ ide o konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, toto bolo vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a odsúdenému bola daná plná možnosť realizovať práva, ktoré mu garantuje zákon.

12. S poukazom na uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.